

Κονίτσης Ανδρέας: «Είμαστε έτοιμοι να αγωνιστούμε για την Ορθοδοξία και την Ελλάδα μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

«Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται. Αὐτά τά δυό κανεῖς δέν μπορεῖ νά σᾶς τά πάρη, παρεκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας».

Με τα λόγια αυτά του **Κοσμά του Αιτωλού** ο Μητροπολίτης **Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας** στέλνει το μήνυμά του προς το ποίμνιό του για την εορτή του Αγίου. Ο ιεράρχης της ακριτικής Μητρόπολης στην εγκύκλιό του με τίτλο: **«Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: Φως στα σκοτάδια της Τουρκοκρατίας»** μιλά για το βίο του Αγίου και τη συμβολή του στην εμφύχωση

των υποδουλωμένων **Ελλήνων** ώστε να διατηρήσουν ζωντανή τη **Χριστιανική** τους πίστη και την **ελληνική γλώσσα**.

Ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε στις περιόδους που έκανε επί 20 χρόνια ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός σε ολόκληρη την Ελλάδα και τη Βόρεια Ήπειρο και κάλεσε τους πιστούς να παραβρεθούν στις εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στις 23 και 24 Αυγούστου στο ναό που φέρει ο όνομά Του στην Κόνιτσα. «Στους δύσκολους καιρούς μας, που ποικίλοι κίνδυνοι μας περιζώνουν, είναι απαραίτητο να συμμετάσχουμε στις παραπάνω εκδηλώσεις, ώστε να ανανεώσουμε τις πνευματικές μας δυνάμεις, έτοιμοι για νέους αγώνες για την Ορθοδοξία και την Ελλάδα μας», αναφέρει ο **Μητροπολίτης Κονίτσης**.

Ολόκληρη η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης Ανδρέα:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Άριθ. Πρωτ. 548

Έν Δελβινάκιω τῇ 16ῃ Αὐγούστου 2022

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 243η

Θέμα: Κοσμάς ὁ Αἰτωλός: Φῶς στά σκοτάδια τῆς Τουρκοκρατίας

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Όταν, στίς 29 Μαΐου 1453, ἡ Βασιλίδα τῶν Πόλεων, ἡ Κωνσταντινούπολη κυριεύθηκε ἀπό τούς Τούρκους, μαζί της ἔπεσε καί ὁλόκληρη ἡ ἄλλοτε λαμπρή Βυζαντινή Αὐτοκρατορία, τήν ὁποία ἐτύλιξε τό κατάμαυρο σκοτάδι τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος. Ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμός ἔζησε 4 καί 5 αἰῶνες κάτω ἀπό τήν ἀγριότητα τοῦ μουσουλμανισμοῦ, πού μισοῦσε θανάσιμα τόν Χριστιανισμό καί τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἐκεῖνα τά δύστυχα χρόνια, τό νά λές ὅτι εἶσαι Ἕλληνας καί Χριστιανός, ἦταν θανάσιμος κίνδυνος. Γιατί δέν ἦσουν ἐλεύθερος. Ἦσουν «ραγιᾶς», σκλάβος καί δοῦλος, πού δέν εἶχες τό δικαίωμα νά κάνης ὅποια ἐργασία ἤθελες, νά εἶσαι ἀφέντης στήν ὅποια περιουσία σου, νά μιλᾶς ἐλεύθερα τήν γλῶσσα τήν Ἑλληνική,

νά λατρεύης τόν Θεό στούς Ἱερούς Ναούς. Κι' ἀκόμη, δέν μποροῦσες νά κατέχης τήν Ἑλληνική Παιδεία, οὔτε νά ὀρίζης καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου. Γιατί ὁ Τοῦρκος μποροῦσε, γιά τό τίποτε, νά σοῦ ἀφαιρέσει τήν ζωή, τήν παρουσία σου, τήν οἰκογένειά σου, χωρίς νά δίνη λόγο σέ κανένα, ἀφοῦ αὐτός ἦταν ὁ ... ἀφέντης.

-Β-

Ὅσο περνάγανε τά χρόνια, τά πράγματα δυσκόλευαν. Ἡ ἀμάθεια, οἱ προλήψεις, οἱ δεισιδαιμονίες καί ἄλλες ἐφάμαρτες συνήθειες εἶχαν στιγματίσει τόν «ραγιᾶ», ὅπως ἐπίσης ἡ φτώχεια καί ἡ δυστυχία. Γι' αὐτό, κάποιοι γιά νά βελτιώσουν – ὅπως πίστευαν – τήν ζωή τήν δική τους καί τῶν παιδιῶν τους, γινόντουσαν μουσουλμάνοι, χάνοντας σιγά – σιγά τήν ἐθνική τους συνείδηση. Τό ἔθνος ὑφίστατο μιᾶ σημαντική αἱμορραγία, ἀφοῦ τά παιδιά του αὐτά γινόντουσαν, τελικά, Τοῦρκοι καί, μάλιστα, συχνά πολύ φανατικοί, φόβος καί τρόμος τῶν ὑποδούλων.

-Γ-

Αὐτή ἡ συμφορά ἦταν περισσότερο αἰσθητή στήν περιοχή τῆς (σήμερα λεγομένης) Βορείου Ἡπείρου. Οἱ καιροί εἶχαν γίνει ἐξόχως κρίσιμοι. Ὁ ἐκεῖ Ἑλληνισμός κινδύνευε τά ἔσχατα ἀπό τήν τουρκική σκλαβιά. Κάτι ἔπρεπε νά γίνη καί, μάλιστα, πολύ σύντομα. Τί, ὅμως, καί ποιός θά εἶχε τήν δύναμη νά ἀλλάξη τήν ζοφερή αὐτή κατάσταση; Ὅλοι τούς εἶχαν ἐγκαταλείψει. Μήπως καί ὁ Θεός;

Ἀλλά ὁ Θεός, ὄχι δέν τούς ἐγκατέλειψε. Καί κάποια μέρα, ἔστειλε ἐκεῖ τόν ἄνθρωπό του: τόν ἐνάρετο, τόν ἀσκητικό, τόν φλογερό καί μέ τήν σάν βράχο πίστη, τόν Πατροκοσμᾶ τόν Αἰτωλό. Εἵκοσι χρόνια περιώδευε στόν Ἑλλαδικό χῶρο καί πιό πολύ στήν Βόρειο Ἡπειρο, κηρύττοντας μετάνοια, Χριστό καί Ἑλλάδα καί τονίζοντας κυρίως αὐτόν τόν λόγο: **«Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται. Αὐτά τά δύο κανεῖς δέν μπορεῖ νά σᾶς τά πάρη, παρεκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας».**

Παράλληλα, ἵδρυσε πάμπολλα Σχολεῖα, ὥστε τά Ἑλληνόπουλα νά μαθαίνουν τήν γλῶσσα τους, τήν θρησκεία τους καί νά ἰσχυροποιοῦν τήν Ἑθνική τους συνείδηση. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ἦταν, πράγματι, ἕνα ἀνεκτίμητο δῶρο καί μιᾶ μεγάλη εὐλογία τοῦ Κυρίου γιά τήν Ἑλλάδα καί τόν Βορειοηπειρωτικό Ἑλληνισμό. Δόξα τῷ Θεῷ!

-Δ-

Ἡ ἀκριτική μας Μητρόπολη εὐλαβεῖται ἰδιαίτερα τόν Ἅγιο Κοσμᾶ, ὅπως, ἄλλωστε, φανερώνει καί ὁ ἐν Κονίτση περικαλλής Ναός του. Ἀκριβῶς, σ' αὐτόν τόν Ναό, θά

πραγματοποιηθοῦν καί φέτος, Θεοῦ θέλοντος οἱ ἐξῆς ἐκδηλώσεις: **α) Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς, Τρίτη, 23 Αὐγούστου, θά ψαλῇ ὁ Μέγας Ἑσπερινός. β) Ἀνήμερα, τήν Τετάρτη, 24 Αὐγούστου, θά τελεσθῇ Θεία Λειτουργία**, τῇ συμμετοχῇ καί ἄλλων Ἱεραρχῶν. Στούς δύσκολους καιρούς μας, πού ποικίλοι κίνδυνοι μᾶς περιζώνουν, εἶναι ἀπαραίτητο νά συμμετάσχουμε στίς παραπάνω ἐκδηλώσεις, ὥστε νά ἀνανεώσουμε τίς πνευματικές μας δυνάμεις, ἕτοιμοι γιά νέους ἀγῶνες γιά τήν Ὁρθοδοξία καί τήν Ἑλλάδα μας.

Διάπυρος πρός Χριστόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ